

РЕШЕНИЕ

№ 7557

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8525** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „МЕДИКАЛ ЛОГИСТИК“ ЕООД, представлявано от Ф. Н. И., подадена чрез процесуален представител адв. С. Н. срещу РЕШЕНИЕ № 2671 от 14.07.2022г. на СРС, НО, 95-ти състав, постановено по нахд № 127/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с правилата на материалния и процесуален закон. Касаторът излага доводи, за липса на представителна власт на юрисконсулта – представител на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., както и за неконституиране на издателя на НП. Твърди, че не е извършил вмененото му административно нарушение, защото е заплатил на работниците В. А. и М. Д. полагащото им се трудово възнаграждение за м.10-м.11.2019г. Накърнено било и правото му на участие и защита в проведеното административно-наказателно производство. Не бил спазен срока по чл.34, ал.1 от ЗАНН, нарушена била и разпоредбата на чл.52, ал.4 от ЗАНН.

Касаторът претендира да бъде отменено решението на СРС, НО, 95-ти състав по нахд № 127/2022г. и делото да се върне за ново разглеждане от въззивната инстанция. Процесуалният представител адв. С. Н. иска и присъждане на разноските, които съобразно приложения списък възлизат на стойност от 1 500.00 /хиляда и петстотин/

лева.

Ответникът – директор на Дирекция „Инспекция по труда“- С., чрез процесуален представител юрк. Ю. Д. оспорва жалбата. По същество моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 2671 от 14.07.2022г., постановено по нахд № 127/2022г. на СРС, НО, 95-ти състав е потвърдено издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. наказателно постановление № 22-2100099/20.12.2021г. С този акт, на основание чл. 415, ал. 1 КТ на „МЕДИКАЛ ЛОГИСТИК“ ЕООД, представлявано от Ф. Н. И. е наложена имуществена санкция, в размер на 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лева, за това, че не е изпълнил даденото под № 7 от Протокол за извършена проверка, изх. № ПР 2131218/22.10.2021 г. предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 12 КТ, а именно: като работодател да изплати на М. Д. Д. и В. С. А., в срок до 11.11.2021 г. уговореното трудово възнаграждение за извършена работа, за м.10-м.11.2019 г., съгласно чл. 128, ал. 2 КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и е събрал гласни доказателства, чрез разпит на актосъставителя Р. В. А., свидетелите Н. Д. Г., Л. О. И., Д. В. Чокойска, В. С. А.. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че във воденото административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения и е доказано извършването на вмененото административно нарушение с правна квалификация чл.415, ал.1 КТ, а санкцията правилно е била определена в нейния минимален размер. Не съществували и причини за обявяване на нарушението за „маловажен“ случай по см. на чл.415в КТ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

С протокол № ПР 2131218/22.10.2021 г. на „МЕДИКАЛ ЛОГИСТИК“ ЕООД е било предписано на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 12 КТ, да изплати на М. Д. Д. и В. С. А., в срок до 11.11.2021г. уговореното трудово възнаграждение за извършена от тях работа, за м.10-м.11.2019 г. При последваща проверка е установено, че работодателят не е изпълнил в срок така даденото му предписание и не е изплатил на работниците дължимото им трудово възнаграждение. Прието е, че нарушението е извършено на 12.11.2021г., поради което е бил съставен акт за установяване на нарушение № 22-2100099/29.11.2021г. и въз основа на него наказателно постановление № 22-2100099/20.12.2021г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда“- С..

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми и дали са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на процесуалния закон – касационно

отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

За първото публично съдебно заседание, което е било проведено на 01.03.2022г., като ответник по делото е бил призован директора на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, като в протокола от това заседание именно този орган е посочен, като страна по делото и се е представлявал от юрк. Б. П.. В следващите съдебни заседания, проведени на 05.04.2022г., 21.06.2022г., в качеството на въззиваема страна е взел участие директора на Дирекция „Инспекция по труда“- С., а в съдебно заседание на 17.05.2022г. отново в процеса е участвал директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. За нито едно от тези съдебни заседания не е бил надлежно уведомен и призован директора на Дирекция „Инспекция по труда“- С.. Разпоредбата на чл.61, ал.1 ЗАНН (в сила от 23.12.2021 г.) задължава районния съд да конституира и призове наказващия орган, в случая - директора на дирекция „Инспекция по труда“-С., който е издател на обжалваното наказателно постановление. С Разпореждане № 651 от 17.01.2022 г. за насрочване на делото не е извършено изрично конституиране на страните, като с призовката № 202211115505, като административнонаказващ орган е призован директор на ИА „Главна инспекция по труда“. По делото пред СРС ответната страна е била представлявана от юрисконсулт Б. П., упълномощена от и.д. директор на дирекция „Инспекция по труда“-С.. По делото не са приложени доказателства за назначаване на В. Ц. В. за и.д. директор на същата териториална административна структура.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че решението от 14.07.2022г. на СРС, НО, 95-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 във вр.чл.222, ал.2, т.1 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. В процеса следва да бъде конституиран и да вземе участие наказващият орган- директор на Дирекция „Инспекция по труда“- С., който да бъде надлежно уведомен и призован. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По искането на касатора за присъждане на разноски, представляващи адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв. С. Н., следва да се произнесе СРС на основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 2671 от 14.07.2022г., постановено по нахд № 127/2022г. на СРС, НО, 95-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.